

A kora reggeli kelés után ismét bepakoltunk a buszunkba, és a reggeli után Fehéregyháza felé vettük az utat. Idegenvezetőnk telefonon segített az Ispánkút megtalálásában. Petőfi Sándor feltételezett elestének helyszínén koszorút helyeztünk el, így tisztelegve az 1848-as forradalom vezéralakja előtt.

Segesvárra érkezve, helyi idegenvezető segítségével kerestük fel a város történelmi központját. **Segesvárt.** Erdély legfestőibb középkori várnegyedét, a Világörökség részét képező segesvári vár falain belül találjuk. A középkori utcákkal, régi házakkal borított várhegy minden oldaláról díszes tornyok és csipkézett bástyák néznek le a várhegy alatt elterülő városra. A vár egykori közel húsz tornyából és bástyájából kilenc a mai napig épen áll, amelyeket 930 m hosszú várfal köt össze. Megismertük az erdélyi szászok világát, a középkori szász építészet műemlékeit. A várfalakkal, bástyákkal körülölelt ódon épületek, amelyek helyreállítva régi fényükben pompáznak. Az óratorony 5 szintes 64 méter magas torony, amelynek toronyórája 1648-ban készült. A toronyban levő múzeum 1899 óta működik. Megtekintettük **a Vlad Drakul házat is** Azt feltételezik, hogy ebben a házban született, illetve 1431-1435 között itt is élt a híres Drakula, azaz III. Vlad havasalföldi fejedelem. A Szent József katolikus templom és a Csizmadia bástyák közötti parkban megálltunk Petőfi Sándor szobra előtt.

E város több ezer éves múltja, három nép, román, magyar és szász, békés együttéléséről árulkodik.

A várból lesétáltunk a parkolóban várakozó buszunkig, és búcsút intettünk Székelyföldnek. A hosszú út alatt megemlékeztünk az Összetartozás napjáról egy közös énekléssel. Kisebb megállókkal, este 22 órára gördült be buszunk az iskola parkolójába, ahol szüleink már vártak ránk.

A tartalmas, eseménydús kirándulás életre szóló emlék marad.